(Tussen lidstaten ondertekende overeenkomsten)

BESLUIT Nr. 1/2000

van 31 oktober 2000

van het comité van artikel 18 van de Overeenkomst van Dublin inzake de overdracht van de verantwoordelijkheid ten aanzien van gezinsleden uit hoofde van artikel 3, lid 4, en artikel 9 van de Overeenkomst van Dublin

(2000/677/LSO)

HET COMITÉ dat is ingesteld krachtens artikel 18 van de op 15 juni 1990 in Dublin ondertekende Overeenkomst betreffende de vaststelling van de staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat bij een van de lidstaten van de Europese Gemeenschappen wordt ingediend [1], hierna „de Overeenkomst van Dublin" te noemen,

Zich baserend op artikel 18, leden 1 en 2, van de Overeenkomst van Dublin,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) De lidstaten bekrachtigen hun op artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens gestoelde volkenrechtelijke verplichting om het privé- en gezinsleven te respecteren.

(2) Een lidstaat kan een krachtens artikel 3, lid 4, en artikel 9 van de Overeenkomst van Dublin door een asielzoeker ingediend asielverzoek behandelen, ook wanneer hij volgens de in deze overeenkomst vastgestelde criteria niet verantwoordelijk is voor de behandeling. Voor een geharmoniseerde en efficiënte toepassing van deze voorschriften op gezinsleden moeten nadere uitvoeringsbepalingen worden vastgesteld.

(3) De werkingssfeer van dit besluit wordt bepaald door de regels van de Overeenkomst van Dublin. De hierna volgende bepalingen hebben derhalve slechts betrekking op de overdracht van de verantwoordelijkheid ten aanzien van asielzoekers op grond van familiale omstandigheden,

BESLUIT:

Artikel 1

Gezinsleden

1. Gezinsleden in de zin van dit besluit zijn: de echtgenoot van de asielzoeker, de minderjarige ongehuwde kinderen beneden de achttien jaar van de asielzoeker of, indien de asielzoeker zelf een minderjarig ongehuwd kind beneden de achttien jaar is, zijn vader of moeder.

2. Dit besluit is ook van toepassing op andere dan de in lid 1 genoemde naaste familieleden van een asielzoeker, wanneer de betrokken lidstaten de zekerheid hebben dat de asielzoeker of een naast familielid geheel of gedeeltelijk afhankelijk is van steun van een ander familielid, dat deze steun daadwerkelijk verleent, en dat de betrokken personen voor hun vertrek uit hun land van herkomst samenleefden als een gezin.

3. Voor gezinshereniging of voortzetting van de gezinsband is dit besluit slechts van toepassing op asielzoekers.

Artikel 2

Voorwaarden voor gezinshereniging en voortzetting van de gezinsband

1. In beginsel wordt de verantwoordelijkheid voor de behandeling van asielverzoeken van gezinsleden vastgesteld volgens de criteria van de artikelen 4 tot en met 8 van de Overeenkomst van Dublin.

2. Indien op grond van die criteria meer dan één lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielverzoeken van zich in verschillende lidstaten ophoudende gezinsleden, of indien gezinsleden van de asielzoeker zich in een andere lidstaat ophouden, kan gezinshereniging plaatsvinden als daarvoor redenen van humanitaire aard in de zin van artikel 9 van de Overeenkomst van Dublin bestaan. De beoordeling wordt gebaseerd op de specifieke aspecten van elk afzonderlijk geval. Daarbij kunnen, naar gelang van het geval, bijvoorbeeld de volgende factoren in aanmerking worden genomen:

— de vraag of de gezinsleden in het land van herkomst tot het tijdstip van vertrek of vlucht onder één dak hebben geleefd,

— de oorzaken die tot een gedeelde verantwoordelijkheid ten aanzien van gezinsleden, of tot een scheiding van de gezinsleden hebben geleid,

— de stand van de respectieve asiel- en vreemdelingenprocedures in de lidstaten.

Gezinnen worden normaal herenigd in gevallen waarin

— een minderjarige jonger dan achttien jaar een gezinslid is en anders onbegeleid in een lidstaat zou achterblijven;

[1] PB C 254 van 19.8.1997, blz. 1.

— een gezinslid afhankelijk is van steun, bijvoorbeeld wegens
  — zwangerschap,
  — de geboorte van een kind,
  — ernstige ziekte,
  — een zware handicap,
  — hoge leeftijd.

3. Indien alle gezinsleden zich in een lidstaat ophouden, en één of meer van hen een asielverzoek hebben ingediend voor de behandeling waarvan een andere lidstaat of meer lidstaten verantwoordelijk zijn, dient men er bij de in lid 2 bedoelde beoordeling met name rekening mee te houden dat het wenselijk is de gezinsband in stand te houden.

Artikel 3

Procedure

1. Indien overeenkomstig artikel 2 wordt voldaan aan de voorwaarden voor gezinshereniging of voor voortzetting van de gezinsband, bepalen de lidstaten waar de betrokken personen zich ophouden, en de andere verantwoordelijke lidstaten met inachtneming van artikel 3, lid 4, en artikel 9, van de Overeenkomst van Dublin, in onderling overleg en op voorwaarde dat de betrokken personen daarmee instemmen, welke staat de verantwoordelijkheid voor de behandeling van de asielverzoeken op zich neemt.

2. De lidstaten streven ernaar om binnen een maand na de indiening van een verzoek in die zin overeenstemming te bereiken over de verantwoordelijkheid voor de behandeling van een asielverzoek.

Artikel 4

Factoren bij de vaststelling van de verantwoordelijke lidstaat

Bij de beslissing van de betrokken lidstaat omtrent de overdracht van de verantwoordelijkheid overeenkomstig artikel 3 komen, naar gelang van de omstandigheden, met name ook de volgende factoren in aanmerking:

— het aantal gezinsleden waarvoor een lidstaat overeenkomstig de artikelen 4 tot en met 8 van de Overeenkomst van Dublin verantwoordelijk is,
— de verblijfplaats, indien alle gezinsleden zich in dezelfde lidstaat ophouden,
— voor onbegeleide minderjarigen, de plaats waar de vader of de moeder zich in een lidstaat ophoudt;
— het aantal gezinsleden dat zich reeds legaal in een van de betrokken lidstaten ophoudt;
— het feit dat in de betrokken lidstaten al asielverzoeken van gezinsleden in behandeling zijn;
— wanneer wordt vastgesteld dat de indiener voor zijn verzoek uitsluitend de asielgronden voor het asielverzoek van een gezinslid aanvoert, de vraag welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek van dat gezinslid (hoofdindiener).

Artikel 5

Samenwerking in gevallen van gedeelde verantwoordelijkheid ten aanzien van gezinsleden

Indien in verschillende lidstaten asielprocedures van gezinsleden lopen, dienen de betrokken lidstaten, voorzover zij kennis hebben van dergelijke asielprocedures,

— samen te werken door op de kortst mogelijke termijn informatie te verstrekken,
— elkaar onverwijld op de hoogte te stellen van de afronding van de respectieve asielprocedures, in zover zulks dienstig is om de doelstellingen van artikel 15 van de Overeenkomst van Dublin te verwezenlijken.

Artikel 6

Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking op de dag van zijn bekendmaking in het Publicatieblad.

Gedaan te Brussel, 31 oktober 2000.

Voor het Comité

De voorzitter

D. VAILLANT